

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie: Przewodniczący - SSR Joanna Sienicka

Protokolant - A. O.

Bez udziału oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniach 02.04.2015r., 02.06.2015 r., 29.06.2015 r., 01.09.2015 r., 06.10.2015 r. sprawy **I. K. (1)**

c. Z. i D. z domu K., ur. (...) w B.

obwinionej o to, że: I. jako pracodawca w O. od 01.08.2014 r. do 16.12.2014 r. nie zgłosiła wymaganych danych mających wpływ na wymiar składek na Fundusz Pracy od wynagrodzeń w wysokości zgodnej z posiadanymi zezwoleniami na pracę wydanych przez Wojewodę (...) - (...) dla cudzoziemców tj. D. V., O. R., O. P., A. K. (1), I. J. (1), O. C., W. V., K. Z., A. P., N. K. i Y. K.

- tj. za wykroczenie z art. 122 ust. 1 pkt. 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zw. z art. 104 i 107 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy i art. 36 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych

II. jako pracodawca w O. powierzyła nielegalne wykonywanie pracy na podstawie umowy zlenienia za wynagrodzeniem po 1000 zł brutto miesięcznie każdemu cudzoziemcowi tj. D. V. w okresie od 09.06.2014 r. do 16.12.2014 r., O. R. w okresie od 18.07.2014 r. do 16.12.2014 r., O. P. w okresie od 18.07.2014 r. do 16.12.2014 r., A. K. (1) w okresie od 18.07.2014 r. do 16.12.2014 r., I. J. (2) w okresie od 18.07.2014 r. do 16.12.2014 r., O. C. w okresie od 25.07.2014 r. do 16.12.2014 r., W. V. w okresie od 30.06.2014 r. do 16.12.2014 r., K. Z. w okresie od 11.07.2014 r. do 16.12.2014 r., A. P. w okresie 27.10.2014 r. do 16.12.2014 r., N. K. w okresie od 27.07.2014 r. do 16.12.2014 r. i Y. K. w okresie od 29.08.2014 r. do 16.12.2014 r. na innych warunkach w zakresie wynagrodzenia niż określone w zezwoleniach na prace ww cudzoziemców na terytorium RP wydanych przez Wojewodę (...) - (...) gdzie kwotę wynagrodzenia określono każdemu z cudzoziemców nie niższą niż 2500 złotych brutto

- tj. o wykroczenie z art. 120 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zw. z art. 2 ust. 1 pkt. 14 i art. 88h ust. 1 pkt. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

III. jako pracodawca w O. doprowadził cudzoziemców tj. D. V. w okresie od 09.06.2014 r. do 16.12.2014 r., O. R. w okresie od 18.07.2014 r. do 16.12.2014 r., O. P. w okresie od 18.07.2014 r. do 16.12.2014 r., A. K. (1) w okresie od 18.07.2014 r. do 16.12.2014 r., I. J. (1) w okresie od 18.07.2014 r. do 16.12.2014 r., O. C. w okresie od 25.07.2014 r. do 16.12.2014 r., W. V. w okresie od 30.06.2014 r. do 16.12.2014 r., K. Z. w okresie od 11.07.2014 r. do 16.12.2014 r., A. P. w okresie od 27.10.2014 r. do 16.12.2014 r., N. K. w okresie od 27.07.2014 r. do 16.12.2014 r. i Y. K. w okresie od 29.08.2014 r. do 16.12.2014 r. do nielegalnego wykonywania pracy poprzez wprowadzenie ww cudzoziemców w błąd w zakresie nie uwzględnienia w zawartych z nimi umowach zlecenia wynagrodzeń w wysokości nie niższej niż 2500 złotych brutto miesięcznie dla każdego z ww cudzoziemców, wykorzystując zależność służbową

- tj. o wykroczenie z art. 120 ust. 3 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zw. z art. 2 ust. 1 pkt. 14 i art. 88h ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia w sprawie rejestracji bezrobotnych i poszukujących pracy

ORZEKA:

I obwinioną **I. K. (1)** uznaje za winną popełnienia zarzuczanych jej w pkt I i II czynów i za to z mocy art. 122 ust. 1 pkt. 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zw. z art. 104 i 107 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy i art. 36 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i art. 120 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zw. z art. 2 ust. 1 pkt. 14 i art. 88h ust. 1 pkt. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zw. z art. 9§2kw skazuje ją, wymierzając na podstawie art. 120ust 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zw. z art. 9§2kw przy zastosowaniu art. 39§ 1 i 2 kw karę grzywny w kwocie **2000 (dwa tysiące) zł** ;

II. uniewinnia obwinioną od czynu opisanego w pkt III

III na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciąża obwinioną zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie **100 (sto) złotych** i opłatą w kwocie **200 (dwieście) złotych**, w części uniewinniającej koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn akt IX W 804/15

UZASADNIENIE

(...)została obwiniona o to, że :

-jako pracodawca w O. od 01.08.2014 r. do 16.12.2014 r. nie zgłosiła wymaganych danych mających wpływ na wymiar składek na Fundusz Pracy od wynagrodzeń w wysokości zgodnej z posiadanymi zezwoleniami na pracę wydanych przez Wojewodę (...) - (...) dla cudzoziemców tj. D. V., O. R., O. P., A. K. (1), I. J. (1), O. C., W. V., K. Z., A. P., N. K. i Y. K. tj. za wykroczenie z art. 122 ust. 1 pkt. 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zw. z art. 104 i 107 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy i art. 36 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych

-jako pracodawca w O. powierzyła nielegalne wykonywanie pracy na podstawie umowy zlenienia za wynagrodzeniem po 1000 zł brutto miesięcznie każdemu cudzoziemcowi tj. D. V. w okresie od 09.06.2014 r. do 16.12.2014 r., O. R. w okresie od 18.07.2014 r. do 16.12.2014 r., O. P. w okresie od 18.07.2014 r. do 16.12.2014 r., A. K. (1) w okresie od 18.07.2014 r. do 16.12.2014 r., I. J. (2) w okresie od 18.07.2014 r. do 16.12.2014 r., O. C. w okresie od 25.07.2014 r. do 16.12.2014 r., W. V. w okresie od 30.06.2014 r. do 16.12.2014 r., K. Z. w okresie od 11.07.2014 r. do 16.12.2014 r., A. P. w okresie 27.10.2014 r. do 16.12.2014 r., N. K. w okresie od 27.07.2014 r. do 16.12.2014 r. i Y. K. w okresie od 29.08.2014 r. do 16.12.2014 r. na innych warunkach w zakresie wynagrodzenia niż określone w zezwoleniach na prace ww cudzoziemców na terytorium RP wydanych przez Wojewodę (...) - (...) gdzie kwotę wynagrodzenia określono każdemu z cudzoziemców nie niższą niż 2500 złotych brutto, tj. o wykroczenie z art. 120 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zw. z art. 2 ust. 1 pkt. 14 i art. 88h ust. 1 pkt. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

-jako pracodawca w O. doprowadził cudzoziemców tj. D. V. w okresie od 09.06.2014 r. do 16.12.2014 r., O. R. w okresie od 18.07.2014 r. do 16.12.2014 r., O. P. w okresie od 18.07.2014 r. do 16.12.2014 r., A. K. (1) w okresie od 18.07.2014 r. do 16.12.2014 r., I. J. (1) w okresie od 18.07.2014 r. do 16.12.2014 r., O. C. w okresie od 25.07.2014 r. do 16.12.2014 r., W. V. w okresie od 30.06.2014 r. do 16.12.2014 r., K. Z. w okresie od 11.07.2014 r. do 16.12.2014 r., A. P. w okresie od 27.10.2014 r. do 16.12.2014 r., N. K. w okresie od 27.07.2014 r. do 16.12.2014 r. i Y. K. w okresie od 29.08.2014 r. do 16.12.2014 r. do nielegalnego wykonywania pracy poprzez wprowadzenie ww cudzoziemców w błąd w zakresie nie uwzględnienia w zawartych z nimi umowach zlecenia wynagrodzeń w wysokości nie niższej niż 2500 złotych brutto miesięcznie dla każdego z ww cudzoziemców, wykorzystując zależność służbową tj. o wykroczenie z art. 120 ust. 3 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zw. z art. 2 ust. 1 pkt. 14 i art. 88h ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia w sprawie rejestracji bezrobotnych i poszukujących pracy

Obwiniona mieszka w O.. Jest Prezesem spółki(...) (...) w O., osiąga miesięczny dochód około (...), nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu.

W dniach 4.11, 12.11, 18.11, 27.11, 16.12.2014 r. Inspektor PIP K. S. (1) przeprowadzał kontrolę w firmie obwinionej, której celem było sprawdzenie przestrzegania przepisów prawnej ochrony pracy oraz przestrzeganie przepisów dotyczących legalności zatrudnienia cudzoziemców. Skontrolowano dokumenty dotyczące zatrudnienia obywateli (...)i (...)posiadających zezwolenia na pracę (...) wydane przez Wojewodę (...). Cudzoziemcy- D. V., O. R., O. P., A. K. (1), I. J. (1), O. C., V. V., K. Z., A. P., N. K. i Y. K. wykonywali pracę kierowców na rzecz Spółki, której Prezesem jest obwiniona. W zezwoleniach na pracę wydanych w okresie od maja do października 2014r Wojewoda (...) - (...) wskazał iż wynagrodzenie brutto wypłacane w/w osobom zatrudnionym na stanowisku kierowcy na podstawie umowy zlecenia wynosić powinno nie mniej niż 2500 złotych miesięcznie. Obwiniona w imieniu Spółki zawarła z cudzoziemcami, których dotyczyły powyższe zezwolenia- D. V., O. R., O. P., A. K. (1), I. J. (1), O. C., V. V., K. Z., A. P., N. K. i Y. K. umowy zlecenia na wykonywanie usługi kierowania pojazdami używanymi do przewozu rzeczy w transporcie drogowym. W umowach zawarty został zapis że kierowcy-zleceniobiorcy otrzymują w zamian za świadczone usługi wynagrodzenie w wysokości 1000 złotych brutto w przeliczeniu na stawkę dzienną, czyli za czas jazdy, czas odpoczynku, zgodnie z rozumieniem zawartym w ustawie o czasie pracy kierowców. W umowie zawarty był także zapis, iż kierowcom za czas podróży służbowej należne są diety i ryczałty za noclegi, które naliczane są na podstawie regulaminu wynagradzania. Wynagrodzenia były wypłacane w terminie do 10 dnia następnego miesiąca na podstawie listy wypłat wynagrodzeń. Kierujący w okresie objętym zarzutem otrzymali wynagrodzenia w następującej wysokości: D. V. za lipiec 2014 r. nie otrzymał wynagrodzenia, za sierpień 2014 r. – 1000 złotych, za wrzesień 2014 r. – 833,25 zł, za październik 2014 r. – 967,74 zł; O. R. za lipiec 2014 r. – 645,20 zł, za sierpień 2014 r. – 480 zł, za wrzesień – 399,96 zł, za październik 2014 r. – 1000 zł; O. P. za lipiec 2014 r. – 1000 zł, za sierpień 2014 r. – 1000 złotych, za wrzesień 2014 r. – 299,97 zł, za październik 2014 r. – 806,45 zł; A. K. (1) za lipiec 2014 r. – 451,60 zł, za sierpień 2014 r. – 672 zł, za wrzesień 2014 r. – 1000 złotych, za październik 2014 r. – 741,94 zł; I. J. (1) za lipiec 2014 r. – 354,90 zł, za sierpień 2014 r. – 1000 zł, za wrzesień 2014 r. – 866,66 zł, za październik 2014 r. – 1000 zł; O. C. za lipiec 2014 r. – 225,80 zł, za sierpień 2014 r. – 1000 złotych, za wrzesień 2014 r. – 733,26 zł, za październik 2014 r. – 1000 zł; V. V. za lipiec 2014 r. – 1000 zł, za sierpień 2014 r. – 1000 zł, za październik 2014 r. – 258,06 zł; K. Z. za lipiec 2014 r. – 1000 zł, za sierpień 2014 r. 1000 zł, październik 2014 r. – 548,38 zł; A. P. za lipiec 2014 r. 322,60 zł, za sierpień 2014 r. – 1000 zł, wrzesień 2014 r. 799,92 zł, październik 2014 r. – 935,48 zł; N. K. za lipiec 2014 r. 322,60 zł, za sierpień 2014 r. 1000 zł, za wrzesień 2014 r. 866,58 zł, za październik 2014 r. 354,84 zł; Y. K. za lipiec 2014 r. 1800 zł, za sierpień 2014 r. 812 zł, za wrzesień 2014 r. 1800 zł, za październik 2014 r. 677,42 zł.

Dodatkowo na podstawie oddzielnej listy pod koniec następnego miesiąca kierowcy otrzymywali zwrot wydatków za delegacje i ryczałty za noclegi. Wysokość zwrotu za podróże służbowe, diety i ryczałtów za noclegi kształtowała się następująco: D. V. za wrzesień 2014 r. – 6278,33 zł, za październik 2014 r. – 4889,58 zł; O. R. za lipiec 2014 r. – 4994,81 zł, za sierpień 2014 r. – 3286,54 zł, za wrzesień – 1280,02 zł, za październik 2014 r. – 7023,81 zł; O. P. za lipiec 2014 r. – 6614,79 zł, za sierpień 2014 r. – 4554,63 złotych, za wrzesień 2014 r. – 3101,46 zł, za październik 2014 r. – 2108,88 zł; A. K. (1) za lipiec 2014 r. – 2918,11 zł, za sierpień 2014 r. – 6230,88 zł, za wrzesień 2014 r. – 6980,50 złotych, za październik 2014 r. – 3760,07 zł; I. J. (1) za lipiec 2014 r. – 2181,23 zł, za sierpień 2014 r. – 8074,56 zł, za wrzesień 2014 r. – 6007,08 zł, za październik 2014 r. – 4369,44 zł; O. C. za lipiec 2014 r. – 2261,67 zł, za sierpień 2014 r. – 6629,69 złotych, za wrzesień 2014 r. – 2600,85 zł, za październik 2014 r. – 6456,55 zł; V. V. za lipiec 2014 r. – 7808,84 zł, za sierpień 2014 r. – 4213,47 zł, za październik 2014 r. – 3036,73 zł; K. Z. za lipiec 2014 r. – 4191,07 zł, za sierpień 2014 r. 4164,92 zł, październik 2014 r. – 5196,34 zł; A. P. za sierpień 2014 r. – 7418,30 zł, wrzesień 2014 r. 5173,05 zł, październik 2014 r. – 5963,99 zł; N. K. za sierpień 2014 r. 8338,46 zł, za wrzesień 2014 r. 2931,23 zł, za październik 2014 r. 2353,01 zł; Y. K. za lipiec 2014 r. 7202,65 zł, za sierpień 2014 r. 3174,99 zł, za wrzesień 2014 r. 7046,96 zł, za październik 2014 r. 5528,29 zł.

W lutym 2015 r. Wojewoda (...) - (...) na wniosek Spółki, której prezesem jest obwiniona, wydał nowe zezwolenia na pracę cudzoziemców, którzy wykonywali pracę kierowców. W zezwoleniach tym wskazano, że osoby te pracowały będą

na podstawie umowy zlecenia, a wynagrodzenie miesięczne brutto powinno wynosić nie mniej niż 1000 złotych plus diety za wyjazdy służbowe, łącznie 2500 złotych miesięcznie. Zezwolenia są ważne do 2018 r.

Inspektor (...) ustalił na podstawie dostarczonej mu dokumentacji, iż pracodawca naliczał składki na ubezpieczenia społecznej i Fundusz Pracy dla wymienionych cudzoziemców od kwot wynagrodzenia brutto.

(dowód: kopia protokołu kontroli k. 7-11, oświadczenia o zamiarze powierzenia pracy cudzoziemcowi k. 12-16, zezwolenia na pracę z 02.2014 r. k. 17-28, kopie umów zlecenia k. 29-43, lista wypłat wynagrodzeń do umów zlecenia k. 44-47, k. 80-83, k. 101-104, uwagi do protokołu kontroli k. 99-100, raporty z przelewów za delegacje i ryczałty za noclegi k. 48-52, k. 105-107, k. 112-115, k. 120-123, k. 128-131, k. 136-139, k. 144-147, k. 152-155, k. 160-163, k. 168-170, k. 174-176, k. 180-182, k. 256, k. 261, k. 266, k. 271, k. 276, k. 281, k. 286, k. 291, k. 296, k. 301, k. 306, deklaracje (...) k. 53-79, rachunki do umów zlecenia k. 108-111, k. 116-119, k. 124-127, k. 132-135, k. 140-143, k. 148-151, k. 156-159, 164-167, k. 171-173, k. 177-179, k. 183-185, k. 252, k. 257, k. 262, k. 267, k. 272, k. 277, k. 282, k. 287, k. 292, k. 297, k. 302, zezwolenia na pracę z lutego 2015 r. k. 186-196, rejestr czasu pracy k. 197-199, k. 201-203, k. 206-208, k. 210-212, k. 215-217, k. 219-221, k. 224-226, k. 229-231, k. 234-237, k. 240-242, k. 255, k. 260, k. 265, k. 270, k. 275, k. 280, k. 285, k. 290, k. 295, k. 300, k. 305, wykaz diet k. 200, k. 204-205, k. 209, k. 213-214, k. 218, k. 222-223, k. 227-228, k. 232-233, k. 238-239, k. 243, k. 253-254, k. 258-259, k. 263-264, k. 268-269, k. 273-274, k. 278-279, k. 283-284, k. 288-289, k. 293-294, k. 298-299, k. 303-304, regulamin wynagradzania k. 312-313, wykaz przeciętnych wynagrodzeń w (...)k. 325-327, wyjaśnienia obwinionej k. 249-250, zeznania R. G. k. 314-314v., zeznania P. M. k. 314v.-315, zeznania K. S. k. 330-331, zeznania D. C. k. 335-335v., zeznania A. K. k. 335v.-336, zeznania D. K. k. 345-345v.)

Obwiniona I. K. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej wykroczeń. Odnośnie zarzutu pierwszego wyjaśniła, że z uwagi na wysokość wynagrodzenia zasadniczego jakie otrzymywali kierowcy nie miała obowiązku odprowadzania od ich wynagrodzeń składek na Fundusz Pracy. Składki bowiem należy odprowadzać od najniższego wynagrodzenia czyli w tamtym okresie od kwoty 1680 zł brutto. Kierowcy zatrudniani byli na podstawie umów zlecenia, za wykonanie których mieli otrzymywać wynagrodzenie w kwocie 1000 złotych brutto. Obwiniona podkreśliła, że kierowcy pracowali głównie na terenie (...). W ciągu miesiąca w Polsce przebywali jedynie po kilka dni. Odnośnie zarzutu drugiego obwiniona zaprzeczyła, aby wynagrodzenie jakie otrzymywali kierowcy było niższe niż w zezwoleniu na pracę. Podkreśliła, że na wynagrodzenie składało się oprócz wynagrodzenia zasadniczego także ryczałt za noclegi oraz diety. Te elementy stanowiły znaczną część wynagrodzenia jakie otrzymywali kierowcy. Składkom na Fundusz Pracy podlega jedynie wynagrodzenie zasadnicze. Do podstawy wymiaru składek nie wlicza się diet i ryczałtów. Odnośnie zarzutu trzeciego dotyczącego wprowadzenia w błąd kierowców obwiniona wskazała, że kierowcy umowy podpisywali dobrowolnie, odpowiadał im taki system wynagradzania. Nie zgłaszali zarzutów, że w zezwoleniu o pracę jest wskazana inna kwota wynagrodzenia niż w umowie, ponieważ diety i ryczałty za noclegi traktowali jako część wynagrodzenia. I. K. podkreśliła, że w/w kierowcy nadal pracują w jej firmie, obecnie kierowcy otrzymali nowe zezwolenia na pracę których wskazano, iż wynagrodzenie wynosi 1000 złotych plus diety i ryczałty.

Sąd uznał wyjaśnienia obwinionej za wiarygodne i zasługujące na podzielenie jedynie w części dotyczącej niewprowadzenia kierowców w błąd co do wysokości wypłacanych im świadczeń. W tej części wyjaśnienia obwinionej korespondują z dowodami zgromadzonymi w sprawie. Wynika z nich, iż kierowcy, których dotyczyły przedmiotowe zezwolenia, dobrowolnie zgodzili się na warunki zatrudnienia zaproponowane przez obwinioną i nie zgłaszali zastrzeżeń odnośnie wysokości oraz charakteru wypłacanych im świadczeń. Ponadto podkreślenia wymaga, iż osoby te nadal pracują w firmie obwinionej, mimo, iż zmienione zostały dotyczące ich zezwolenia na pracę w zakresie wynagrodzenia. Obecnie posiadają zezwolenia na wykonywanie pracy ważne do 2018 r.

W ocenie Sądu nie sposób natomiast podzielić wyjaśnień obwinionej w części dotyczącej zarzutu opisanego w pkt I i II wniosku o ukaranie. Wyjaśnienia te są niekonsekwentne, niespójne i nielogiczne. Obwiniona z jednej strony twierdzi, iż diety i ryczałty za noclegi stanowią składnik wynagrodzenia, którego wysokość po doliczeniu tych składników była znacznie wyższa niż wskazana w zezwoleniu na pracę kwota 2500zł, jednocześnie podkreślając, że te składniki wynagrodzenia nie są wliczane do podstawy wymiaru składek na Fundusz Pracy. Wyjaśnienia obwinionej w tej części są nielogiczne i niespójne.

Ponad wszelką wątpliwość ustalono, iż cudzoziemcy pracujący na stanowiskach kierowcy posiadali ważne zezwolenia na wykonywanie pracy w charakterze kierowcy. W zezwoleniach wskazano, iż wynagrodzenie za pracę winno wnosić nie mniej niż 2500 złotych brutto. Kierowcy pracę wykonywali na podstawie umów zlecenia zawartych ze Spółką (...), której Prezesem jest obwiniona I. K.. W umowach wskazano, iż wynagrodzenie za świadczone usługi wynosi 1000 złotych-§4ust 1 umów zlecenia w/w cudzoziemców. Dodatkowo §4 ust 3 umów zlecenia zawiera zapis, iż kierowcom należne są diety i ryczałty za noclegi, które określa się na podstawie regulaminu wynagradzania. Umowy zlecenia zawarte z kierowcami wyraźnie rozróżniały zatem wynagrodzenie od diet za czas podróży i ryczałtów za nocleg. Wysokość samego zaś wynagrodzenia określona została w umowach poniżej kwoty wskazanej w zezwoleniach. Wysokość diet i ryczałtów za nocleg znacznie przekraczała wysokość wynagrodzenia, które kierowcy otrzymywali za świadczone usługi w ramach umowy zlecenia (umowy zlecenia k. 30-43, listy wypłat 44-47, lista wypłat k. 101-104, rachunki do umów zlecenia k. 108-111, k. 116-119, k. 124-127, k. 132-135, k. 140-143, k. 148-151, k. 156-159, 164-167, k. 171-173, k. 177-179, k. 183-185, k. 252, k. 257, k. 262, k. 267, k. 272, k. 277, k. 282, k. 287, k. 292, k. 297, k. 302, raporty z przelewów za delegacje i ryczałty za noclegi k. 48-52, k. 105-107, k. 112-115, k. 120-123, k. 128-131, k. 136-139, k. 144-147, k. 152-155, k. 160-163, k. 168-170, k. 174-176, k. 180-182, k. 256, k. 261, k. 266, k. 271, k. 276, k. 281, k. 286, k. 291, k. 296, k. 301, k. 306, wykaz diet k. 200, k. 204-205, k. 209, k. 213-214, k. 218, k. 222-223, k. 227-228, k. 232-233, k. 238-239, k. 243, k. 253-254, k. 258-259, k. 263-264, k. 268-269, k. 273-274, k. 278-279, k. 283-284, k. 288-289, k. 293-294, k. 298-299, k. 303-304)

Zasady dotyczące sposobu wynagradzania kierowców potwierdzają w swoich zeznaniach pracownicy Spółki A. K., D. K., R. G. i P. M.. Wszyscy świadkowie zaznaczyli, że kierowcy otrzymują podstawowe wynagrodzenie, które stanowi niewielką część całej kwoty jaka jest faktycznie im wypłacana. Znaczną jej część stanowią bowiem rozliczenia za ryczałty za noclegi i diety które są związane z podróżami służbowymi.

R. G. zaznaczył, że dieta jest formą zwrotu kosztów poniesionych przez kierowcę w czasie delegacji. Świadek potwierdził, iż w zezwoleniach na pracę jako wynagrodzenie widniała kwota 2500 złotych. Kierowcy o których mowa w zarzutach stawianych obwinionej, przyjeżdżali do Polski, skąd pobierali towar i wyruszali w trasę do (...) Jeździli tylko w tym kierunku. Podkreślił, że w ciągu miesiąca najwyżej kilka dni przebywają na terenie Polski, bowiem zwykle na czas wolny wynikający z przepisów o czasie pracy, jadą do domu do (...). Zaznaczył, że w czasie rozmów kierowcy nie skarżyli się na zasady wynagradzania i akceptowali je.

P. M. także wskazał, iż kierowcy otrzymują podstawowe wynagrodzenie oraz dodatkowo ryczałty i diety za podróże. Podkreślił, że kierowcy nie składali żadnych skarg na zasady i wysokość wynagrodzenia jakie otrzymywali, ponadto co jakiś czas zgłaszają swoich znajomych, którzy także chcą pracować w firmie obwinionej. W wielu przypadkach współpraca kierowców z firmą obwinionej trwa już kilka lat. Dodatkowo wskazał, iż takie zasady rozliczeń dotyczą wszystkich kierowców zatrudnionych w firmie. Świadek wskazał, iż koszty jakie ponieśli kierowcy w związku z podróżami są im zwracane. Kierowcy ograniczają koszty śpiąc w samochodach, które są do tego celu przystosowane. Dieta za na podróż do (...)wynosi około 45 euro zaś ryczałt za nocleg 50 euro. Zaznaczył, że miesięcznie kierowca wykonuje dwa kursy z Polski do (...).

A. K. - zajmująca się rozliczaniem diet i ryczałtów za noclegi kierowców zeznała, że kierowcy rozliczani są na podstawie przedłożonych rachunków. Jednak gdy nie okażą rachunków zwracane są im koszty na zasadach ogólnych. Podkreśliła, że kierowcy z (...) nie przywożą rachunków zatem cała nadwyżka ponad to, co musieli zapłacić za swoje utrzymanie w czasie podróży w jej ocenie stanowi ich wynagrodzenie. Świadek wyraziła opinię, że koszty utrzymania podczas podróży w (...) są dużo niższe niż zwrot wydatków jaki otrzymują kierowcy. Ponadto standard kabiny pojazdu jest dużo lepszy niż standard wielu hoteli w (...). Świadek zeznała, że rozmów z kierowcami wie, iż nie wykorzystują w czasie podróży całości kwot przekazanych im w ramach ryczałtu i diety. Podkreśliła, że żaden z kierowców nie skarżył się na zasady wynagradzania, nie zgłaszał także zarzutów co do wysokości otrzymanego wynagrodzenia.

Świadek D. K. (2) potwierdziła, iż kierowcy otrzymują zasadnicze wynagrodzenie oraz zwrot diet i ryczałtów i to ona jako księgowa zajmuje się rozliczaniem ich pensji. Świadek podkreśliła, iż kierowcy otrzymywali na rękę kwoty, które były znacznie wyższe niż wskazane w zezwoleniu na pracę kwoty 2500 złotych. Podkreśliła, iż całość kwot

należnych kierowcom wypłacana jest im na rachunki bankowe co potwierdzają wydruki z konta firmowego. Świadek potwierdziła, że to ona akceptowała wynagrodzenia wypłacane dla kierowców i miała świadomość, że w zezwoleniu na pracę wskazano, iż kierowcy winni otrzymywać wynagrodzenie w kwocie 2500 złotych. Wskazała, że w ogólnie przyjętej praktyce diety i ryczałty są uważane za składnik wynagrodzenia. Ponadto wyjaśniła, iż ryczałt za nocleg jest to zwrot wydatków jakie kierowca poniósł w związku z noclegiem. W przypadku gdy nocuje w kabinie pojazdu nie ponosi on żadnych kosztów. W ocenie świadka w takim wypadku ryczałt stanowi część wynagrodzenia kierowcy, mimo to nie powinien być wliczany do podstawy wymiaru składek. D. K. zeznała, że po kontroli PIP zmienione zostały zezwolenia na pracę.

Przestawiona przez świadków praktyka wypłacania świadczeń kierowcom w firmie (...) potwierdzona została wynikami kontroli i dostarczonymi dokumentami. W ocenie Sądu nie sposób podzielić oceny dokonanej przez w/w świadków, iż diety oraz ryczałty za noclegi stanowiły składnik wynagrodzenia. Są one elementami zwrotu wydatków-kosztów jakie ponieśli kierowcy w związku z wykonywaniem zlecenia. Oceny tej nie zmienia fakt, iż kierowcy mogli dążyć do zwiększania otrzymywanych kwot poprzez ograniczanie rzeczywiście poniesionych kosztów rezygnując np. z noclegów w hotelach i nocując w kabinie pojazdu. Kierowcy zatrudnieni zostali w Polsce, do Polski przyjeżdżali aby pobrać towar, który następnie przewozili do odbiorców poza granice kraju, a następnie wracali do Polski.

Sąd uznał za wiarygodne także zeznania inspektorów pracy K. S., który przeprowadzał kontrole w firmie obwinionej oraz D. C. zajmującego się kontrolą podmiotów zatrudniających cudzoziemców. K. S. zeznał, że z analizy przedłożonych przez obwinioną dokumentów jednoznacznie wynikało, iż kierowcy- cudzoziemcy zostali zatrudnieni na innych warunkach niż wskazano w zezwoleniu na pracę. Podkreślił, że zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi podróży służbowych otrzymywane przez kierowców diety oraz ryczałty za noclegi nie są wliczane do wynagrodzenia i nie stanowią jego elementu. Zaznaczył, iż obwiniona w toku kontroli twierdziła, iż kwoty jakie kierowcy otrzymują w ramach rozliczeń za diety i ryczałty stanowią ich wynagrodzenie. Świadek zaznaczył, że obwiniona z racji tego, iż jest pracodawcą i umożliwiła prace cudzoziemcom w Polsce, wykorzystwała swoją pozycję i wprowadziła kierowców błąd co do wysokości wynagrodzenia. K. S. podkreślił, że po kontroli zmienione zostały zezwolenia na pracę w./w kierowców.

Świadek D. C. zaznaczył, iż diety i ryczałty za noclegi nie wchodzi w skład wynagrodzenia bowiem są to świadczenia z tytułu podróży służbowej, jest to oddzielne od wynagrodzenia rozliczenie. Przyznał, że należności z tytułu podróży służbowych przysługują osobom zatrudnionym na podstawie przepisów prawa pracy, zaś kierowcy pracujący w firmie obwinionej pracowali na podstawie umów zlecenia, do których zastosowanie mają przepisy kodeksu cywilnego. D. C. wyjaśnił, że zwykle kierowcy nie wnikają w jaki sposób rozliczane są ich wynagrodzenia, bowiem zależy im na otrzymaniu odpowiedniego wynagrodzenia za wykonaną pracę a nie interesują się w jaki sposób zostało ono zaksięgowane.

Sąd podzielił zeznania wskazanych powyżej świadków ponieważ są jasne i spójne oraz korespondują z obszernie zgromadzoną dokumentacją. Sąd nie podzielił jedynie zeznań K. S. odnośnie wprowadzenia kierowców w błąd bowiem nie potwierdzają tego omówione wyżej dowody. Kierowcy dobrowolnie wyrazili zgodę na zawarcie umów zlecenia, nie mieli zastrzeżeń co do wysokości wypłacanych im świadczeń, wszyscy nadal pracują w firmie obwinionej mimo zmiany treści zezwoleń, co przemawia za uznaniem, iż odpowiadają im zaproponowane warunki i zasady wynagradzania.

Bezspornym jest, iż na świadczenia wypłacane kierowcom wymienionym we wniosku o ukaranie w okresie objętym zarzutem składało się wynagrodzenie za świadczone usługi wynoszące 1000zł oraz diety za podróż służbową i ryczałty za noclegi. Wynika to wprost z umów zlecenia(k 29-43). Rozdzielenie wypłacanych należności na wynagrodzenie oraz na diety i ryczałty z noclegi służyło naliczaniu składek na ubezpiecza społeczne i Fundusz Pracy w niższych kwotach. Pracodawca naliczył bowiem powyższe składki od wynagrodzeń brutto. Wynika to zarówno z dokumentacji dostarczonej inspektorowi pracy podczas kontroli, jak i wyjaśnień samej obwinionej. Obwiniona przyjmując taki sposób rozliczeń z kierowcami wykazała się niekonsekwencją bowiem z jednej strony podkreślała, iż diety i ryczałtów za noclegi nie wlicza się do podstawy wymiaru składki na Fundusz Pracy- bo nie jest to wynagrodzenie, a drugiej strony

twierdziła iż elementy te stanowią element wynagrodzenia, zatem w jej ocenie nie można uznać iż otrzymywane przez kierowców wynagrodzenia były niższe niż wskazano w zezwoleniu na pracę.

Zgodnie z treścią ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy Fundusz Pracy jest funduszem celowym, a jego dysponentem jest minister właściwy do spraw pracy. Obowiązkowe składki odprowadzają pracodawcy m.in. za osoby wykonujące pracę na podstawie umów zlecenia. Składki na fundusz są obowiązkowe. Wysokość składek ustalana jest od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę. Określenie wysokości przychodu pracownika jest zatem istotną kwestią powodującą obowiązek naliczania składki na Fundusz Pracy. Osiągnięcie minimalnego wynagrodzenia w przeliczeniu na okres miesiąca powoduje konieczność obliczenia i opłacania składek. Niedopełnienie obowiązku opłacania składek na Fundusz Pracy, a także niezgłaszanie wymaganych danych lub zgłaszanie danych nieprawdziwych mających wpływ na wymiar składek rodzi odpowiedzialność z art. 122 ust 1 cyt ustawy.

Zasady dotyczące umów zlecenia określony zostały w kodeksie cywilnym w tytule XXI. Art. 735 kc wskazuje, iż za wykonanie zlecenia przysługuje zleceniobiorcy wynagrodzenie, chyba że z treści umowy wynika, że zobowiązał się je wykonać bez wynagrodzenia. Wynagrodzenie winno odpowiadać wykonanej pracy. W art. 742 kc uregulowane zostały kwestie związane z wydatkami, jakie dający zlecenie powinien zwrócić wykonawcy zlecenia, które ten poczynił w celu należytego wykonania zlecenia. Z omawianych przepisów wynika, iż także w ramach umowy zlecenia oddzielnie uregulowane zostały kwestie związane z wynagrodzeniem za wykonanie zlecenia, a oddzielnie kwestie związane z kosztami jakie wykonujący zlecenie poniósł. Kwoty zwrócone przyjmującemu zlecenie z tytułu poniesionych kosztów nie stanowią przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, a w konsekwencji nie podlegają uwzględnieniu przy ustaleniu podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne (por wyrok SA w Katowicach z 24 04 2012r (...))

Diety i ryczałty za noclegi jakie przysługują kierowcy wykonującemu zagraniczne podróże służbowe są niewątpliwie rekompensatą poniesionych przez nich kosztów związanych z wykonaniem zlecenia, które polegało na dostarczeniu określonego ładunku w miejsce wskazane przez dającego zlecenie, w tym wypadku Spółkę, której Prezesem jest obwiniona. W regulaminie wynagradzania obowiązującym w (...) Sp (...) wskazano, iż pracownikom przysługuje wynagrodzenie odpowiednie dla danego rodzaju pracy, jego kwalifikacji, czasu pracy. W razie odbywania podróży służbowej pracownikowi służą należności przewidziane w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 01 2013r w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na terenie kraju oraz rozporządzenia z dnia 19 12 2002 w sprawie wysokości z tytułu podróży poza granic kraju (k 312-313).

Za uznaniem, iż diety oraz ryczałty za noclegi nie stanowią wynagrodzenia przemawia także fakt, iż rozliczane były na podstawie odrębnych list wypłat. Odrębnie wykonywane są przelewy zawierające wynagrodzenie, odrębnie zaś przelewy zawierające środki należne za diety oraz ryczałty za noclegi. Takie są też tytuły tych przelewów. Wynagrodzenie wypłacane są do 10 dnia każdego miesiąca, zaś zwrot diet i ryczałtów za noclegi do końca następnego miesiąca. Podkreślenia wymaga także fakt, iż obecnie, po kontroli PIP, zezwolenia na pracę zostały zmienione. W nowych aktualnie obowiązujących zezwoleniach wskazano iż wynagrodzenie kierowców wynosi nie mniej niż 1000 złotych, a dodatkowo kierowcom przysługują diety i ryczałty za noclegi.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt. 14 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy za nielegalne wykonywanie pracy przez cudzoziemca uważa się wykonywanie pracy przez cudzoziemca który nie jest uprawniony do wykonywania pracy, bądź nie posiada zezwolenia na pracę, którego podstawa pobytu nie uprawnia do wykonywania pracy bądź który wykonuje prace na innych warunkach lub na innym stanowisku niż określone w zezwoleniu na pracę lub zezwoleniu na pobyt czasowy. Definicję powierzenia cudzoziemcowi nielegalnego wykonywania pracy zawiera art. 2 ust 1 pkt 22a cyt ustawy. Oznacza to powierzenie wykonywania pracy cudzoziemcowi między innymi na innych warunkach niż określone w zezwoleniu. Powierzenie cudzoziemcowi nielegalnego wykonywania pracy podlega karze grzywny nie niższej niż 3000zł – art. 120ust 1 cyt ustawy.

Kierowcy wykonujący prace na rzecz firmy obwinionej wykonywali ją na podstawie umów zlecenia. W umowach wskazano iż wynagrodzenie wynosi 1000 złotych. Była to kwota niższa niż wskazana w zezwoleniach na pracę wydawanych przez Wojewodę (...) - (...). Podkreślić należy iż zezwolenia wydawane zostały na wniosek Spółki obwinionej i to obwiniona składając wnioski o zezwolenia określiła, że wynagrodzenie kierowców wynosić będzie nie mniej niż 2500 złotych. Wskazanie w umowach zlecenia mniejszych kwot wynagrodzenia niż przewidziane w zezwoleniu na pracę spowodowało naliczenie mniejszych składek na Fundusz Pracy. Zgodnie z treścią art. 88 h ust. 1 pkt. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy pracodawca powierzający wykonanie pracy cudzoziemcowi musi uwzględnić z zawartej z cudzoziemcem umowie warunki wskazane w zezwoleniu na pracę. Analiza umów zlecenia zawartych z kierowcami jednoznacznie wskazuje, iż w umowach wskazano zdecydowanie niższe kwoty wynagrodzeń niż wynikało to z zezwoleń na pracę.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał obwinioną I. K. (1) za winną popełnienia zarzucanych pkt I i II wniosku o ukaranie jej wykroczeń z art. 122 ust. 1 pkt. 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zw. z art. 104 i 107 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz art. 36 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych a także z art. 120 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zw. z art. 2 ust. 1 pkt. 14 i art. 88 h ust. 1 pkt. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie nie pozwoliło ustalić, iż kierowcy zostali wprowadzeni w błąd co do warunków zatrudnienia i wysokości wynagrodzenia. Kierowcy nadal wykonują pracę na rzecz firmy obwinionej, często ta współpraca trwa już kilka lat. Kierowcy nie zgłaszali żadnych zastrzeżeń co do sposobu wynagradzania. Świadkowie podkreślili, że są oni zadowoleni z warunków na jakich pracują oraz z otrzymywanych świadczeń. Ponadto umowy podpisali dobrowolnie, wyrazili w nich zgodę na taki właśnie system wynagradzania. Obecnie posiadają już nowe zezwolenia na pracę, nadal zatem deklarują chęć wykonywania jej w spółce obwinionej. Mając na uwadze treść art. 5 § 2 kpk, który ma zastosowanie w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, nie dające się usunąć wątpliwości należy rozstrzygać na korzyść obwinionego. Sąd nie znalazł podstaw do przypisania obwinionej I. K. (1) odpowiedzialności za popełnienie wykroczenia opisanego w pkt III wniosku o ukaranie z art. 120 ust. 3 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Sąd uznał, iż zachodzą przesłanki pozwalające na zastosowanie wobec obwinionej art. 39 § 1 i 2 kw i orzeczenie kary poniżej dolnej granicy zagrożenia ustawowego. Zwrócić uwagę należy, iż obwiniona nie była dotychczas karana za popełnienie podobnego wykroczenia. Obecnie została także zmieniona treść zezwoleń na wykonywanie pracy przez cudzoziemców. W tych warunkach wymierzona obwinionej kara ma przede wszystkim silny walor wychowawczy.

Z uwagi na fakt skazania na podstawie art. 118 § 1 i 2 kpw i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach sprawach karnych Sąd obciążył obwinioną zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 100 złotych oraz opłatą w kwocie 200 złotych zaś części uniewinniającej koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.